

Hvor dybt kan Meiner og Ellen synke?

Af Jørgen Saaby
Skolebakken 45, Sundby

Jørgen Saaby afviser politiske beskyldninger om, at det er økonomiske overvejelser, der har fået ham til at kritisere planerne om molergravning i Mosebjergr-området. **Arkivfoto**

MOLER: I sit læserbrev i MF 15. december fremsætter Meiner Nørgaard frimodigt, men ganske fejlagtigt og uden rod i virkeligheden postulater om økonomisk kompensation og vidtløftige forestillinger om prisreduktioner ved ejendomshandler i Mosebjergr-området.

Og han fortsætter med direkte at beklukke modstanderne af molerindvinding i området på deres bevæggrunde med grove insinuationer i retning af, at disse skulle have udgangspunkt i ønsker om egen økonomisk vinding frem for ønsker om at bevare værdifuld og sjælden natur for eftertiden.

Anderledes og konkret udtrykker han sig 12. december på skrift til den samlede kommunalbestyrelse, topledelsen i Morsø Kommune samt en DF politiker fra Sydthy, når han om mig direkte postulerer, at jeg, da jeg erhvervede min ejendom (som er beliggende i Mosebjergr-området) "fik afslag i prisen begrundet i, at området var udlagt som graveområde"... - og videre, at jeg

skulle efterstræbe "prisstigning på min ejendom, når den om kort tid skal afhændes".

Ellen Philipsen Dahl sekunder - ligeledes på skrift - mere end beredvilligt fantasien om denne "imaginære kompensation", og hendes forargelse stiger til et uhørt klimaks med udtryk som "skandale" og "usmægtigt".

Sandheden er imidlertid en ganske anden: Da jeg erhvervede ejendommen i 1980, var området ikke udlagt som graveområde. Jeg har aldrig - hverken før eller siden - modtaget noget prisnedslag eller nogen som helst anden kompensation. Og der er aldrig på noget tidspunkt afstået nogen graverettigheder til molerfore-

komsterne på min ejendom til molerindustrien.

Tværtimod har jeg både i 1983 og senest i forbindelse med høringen om Mosebjergrs status i Råstofplan 2016 fremsat tilbud om frivillig fredning af ejendommens arealer - uden nogen form for kompensation! Så Meiner Nørgaards og Ellen Philipsen Dahls grove påstande er det rene og skære opspind - det kan man derimod have al mulig grund til at forarges over. I særdeleshed i betragtning af, at de fremsættes af to folkevalgte medlemmer af Morsø Kommunes kommunalbestyrelse, og den ene tilmed beklæder posten som udvalgsformand. Der er i al enkelhed tale om intet mindre end simpel bagvaskelse, som er

omfattet af Straffelovens paragraf 267, hvor strafferammen er op til fire måneders fængsel.

Men ét er Straffelovens bestemmelser - noget andet er, hvordan det dømmes og bedømmes af den brede offentlighed - sidstnævnte er op til hver enkelt at afgøre. Jeg har mine synspunkter og meninger, og dem står jeg ved i fuld åbenhed som borger i et demokrati og som led i den borgerinddragelse, alle lægger op til. Men at Meiner Nørgaard og Ellen Philipsen Dahl agerer, som de gør, har jeg mere end svært ved at indpasse i nogen "Kodeks for ordentlighed og redelighed" i en kommune, som ellers har kodeks for både dette og hint ...